

Cent anys de salesians

crònica

Recentment s'ha complert un segle de la vinguda a casa nostra dels fills de Sant Joan Bosco. Ha estat un segle ple d'esdeveniments i d'activitats. Un període de temps no pas gaire llarg, però sí molt intens i pròdig en canvis i transformacions.

Un començament extremadament modest; uns anys de plenitud i esplendor; tres anys de destrucció i persecució; una etapa de recuperació; la crisi post-conciliar, amb la supressió d'activitats i l'alienació dels edificis; i finalment la pervivència d'una comunitat reduïda a la mínima expressió, responsabilitzada d'una parròquia.

Situats, primerament en el barri de Pedret, en un extrem de la ciutat; traslladats en territori del municipi de Sant Daniel; i ubicats actualment en el barri gironí de Santa Eugènia, que fins fa unes dècades era municipi independent.

La tasca que han realitzat els salesians a Girona ha estat intensa i molt variada. El seu apostolat s'ha presentat en les més diverses formes, i la seva incidència en la població de les comarques gironines ha estat àmplia i efectiva.

Ensenyaments professionals, especialitzats en les tècniques agrícoles i ramaderes; educació bàsica en règim d'internat i d'externat; el foment de la devoció a Maria Auxiliadora, donant vida a un santuari que atreïa devots de tota la contrada. L'organització de la visita domiciliària mitjançant les capelletes que anaven passant d'una llar a l'altra. El funcionament d'un noviciat pletòric de vocacions. Uns estudis de Filosofia, amb uns trenta alumnes que es preparaven per al sacerdoci. Unes divertides i al mateix temps instructives vetllades teatrals. Actes d'animació cultural. Una banda de música que solemnitzava les manifestacions religioses, i que donava concerts a diverses poblacions de les nostres comarques.

Tant en els moments d'esplendor de l'obra salesiana a Girona, amb les seves magnífiques i grandioses instal·lacions, i amb un important contingent humà, com en els moments de més modesta posició, amb el mínim de personal, els fills de Sant Joan Bosco s'han distingit per la seva senzillesa i humilitat, i per una atenció generalitzada, però tendint d'una manera especial a la formació i educació de les classes més modestes.

La banda de música dels Salesians donava concerts a les poblacions de les comarques.



Als seus millors temps, entre els barris gironins de Pedret i del Pont Major, en una franja de terreny que corresponia al terme municipal de Sant Daniel, els salesians hi tenien un ampli complex d'establiments i activitats. Les seves pertinences s'estenien des de la carretera fins al riu Ter, en un extens territori que comprenia el santuari, les escoles, la granja; patis, horta, camp de futbol i unes extenses deveses.

Dues fileres de plàtans gegantins flanquejaven, a banda i banda la carretera, que en aquell indret presentava l'aspecte d'una avinguda, que oficialment portava el nom de passeig de Sant Joan Bosco.

Tot i quedar el santuari fora del terme municipal de Girona, i a una considerable distància del centre de la ciutat, la relació entre la comunitat salesiana i la



Alumnes dels Salesians en el terreny que s'estenia entre el Col·legi i el riu. Al fons, l'església de Sarrià i l'antic pont sobre el Ter.

els mitjans utilitzats pels gironins per fer-se presents en aquell recinte per tal de participar en les solemnitats litúrgiques, per rebre uns ensenyaments, per ser espectadors d'una sessió teatral, d'un acte literari o d'un concert; per visitar les instal·lacions agrícoles o ramaderes; per passejar per les deveses; per jugar un partit de futbol o per presenciar-lo; o també per assistir a un casament o tal

vegada per ser-ne protagonista.

El balanç que es pot fer de la ja secular presència salesiana entre nosaltres és sumament positiu i expressa una notable aportació a l'enriquiment espiritual i cultural dels habitants de les comarques gironines.

ENRIC MIRAMBELL



Interior del temple de Maria Auxiliadora i conjunt de l'edifici.

població gironina era ben viva i molt cordial. Eren molts els devots que participaven en els actes de pietat i en les vetllades festives que assíduament se celebraven en aquella casa.

Les tartanes del Pont, el tren de Palamós, l'autobús, o una saludable caminada pel carrer de Pedret, tot vorejant el Ter, eren

